

המקבל שדה מחבירו

פרק תשיעי

בבא מציעא קמ"ו.

עין משפט
גב מצוה

(א) נשבת נב: וש"נ;
 (ב) [נליג לנ. קו. א. א. א. א.] כיתומ
 עה: מנות פה. ב"כ קל:
 שם קהל. [עירובין כה:]
 (ד) [נליג. סו. וש"נ].
 (ה) [נליג קל. א. א. א. א.] כ"כ קל:
 (ו) ובפרק פירש ממונאי שם
 מקום. ואיתי. ראה
 מבראשי רבה פרי"ט וש"נ;
 (ח) [ואפי אמר הכי כ"ל].
 (ט) ונליג א. פי רשי
 אומנא מקיז דס. רש"ל
 (י) [ד"ה ממונאי עין
 נליג].

לעזי רש"י
 קורמייזר עין העורר.

מוסף רש"י

הרגמא אבוי אלוהב
 דרבא. במונאי ובכיתו
 שהתא ממונאי ל"פ
 דבוי. [טובה ים ע"ש]
 אפקעתא דמלכא.
 גלות המלך (לעיל)
 (טז). דאיתיה ממונאי.
 ממשפחה אומנא מבי
 עלי. דלמדין פ"ק ד"ה
 (יז). אבי ורבה מדינת
 עלי קמא (ביבוח טו)
 אז: מקוטעין. מבי עלי.
 דלמי אבוי דרבי בני
 מביט עלי אחא (שורבין
 כה): בית עלי שון כרומי
 יימי. ולי נראה ממונאי
 בגוונים. בעלי מונון שאין
 (ב"כ נד.) שקל מוליא ושל
 בנאל (תבות פח). אז:
 על שם מקומן נקראו בני
 עלי ממונאי. בדלמיר כ"ד
 במחילת פרישע וע ארבע
 זקא. עבדת תפלה שניה
 גר. ר"מ אול למנלא ראה
 אחא שחורי ראש. אמר
 להם שנת ממשפחת עלי
 אחא דמבי ביה וכל מביט
 ביתן יומיו חשימי. אמרו
 רבי התפלל עלינו. אמר
 להם לכו ונפיקו לנדקא
 ואחא זיכר נאקיה כי.
 ור"א אמר בר"ה (יח). אם
 יתפטר שון בית עלי בוח
 ומנא. בוח ומנא הוא
 דאין ממכסר אכל ממכסר
 חסרה ובמינותא חסדי
 (ושב"ס ב"ב קל: ובניי
 טו. טקא.). מיילי מוליא.
 קטוועת בלא גלויס (שורבין
 כה): אז: דבריס חרות
 שאין כהם מנע. לשון (איו)
 (יח) ימל קלרי (ושב"ס ב"ב
 טו). אפמכתא. הבעת
 גחמא שאדם מנטיח את
 חבירו לשמן עליו שם
 לא יקיים מנא ימון קי
 וקי (לעיל חח). היינו דבר
 דלמי נתן לו מעותיו. אמר
 סוקנ על דבר שאינו דבור
 שהוא יכול לנעט ופעמים
 משנתיא איתו (שורבין כה):
 מביט לחבירו דבר על
 מנת ששעה דבר לעמד
 וסוקנ לבנו בשעת התנאי
 שויבל לקיים הדבר שביעי
 ומן וכשיעי האמן יאמא וכל
 יוכל לקיים (ושב"ס ב"ב
 קסח). לא קריא. ואינו
 נתפס בתנאו וכל יפיק בך
 (טו). אם אובי. אשמה
 זוכה. ולא אעביד. ולא
 אשעה בה פעולה האויה
 לה (לעיל קד). שתלא.
 נוטע כרמס למחלה (ב"ב כא.). ראומונא. מקיז דס (טס).

מתני' לגיט מועטות. פחות מן' שנים: לא יורעה פשטן. שרע פשטן מכחש בדרך הרבה ואינה חוזרת ליושנה עד ו' שנים. והוא לא מיתקומא אלא בחכירות דאי בקבלנות מאי דבני לזרע שהרי הצעלים חולקין בו: ואין לו בקורות שקמה. עד סרק הוא וקולטין ענפיו לקורות הצנין והן חוזרין וגדילין (ו) ופחות מן' שנים אין נעשות קורות. הלכך קיבלה לפחות מן' שנים לא יקון קורות שזה ללא אדעתא לקורות נחית דבשנים מועטות איכס חזירים לקורות אכל קיבלה לו' שנים שנה ראשונה זורעה פשתן וקולטן שנה ראשונה שקמה שנה: גמ' שנה שקמה יש לו. עשו והשפיעו שמין לו שגחם לשקיסתלק: **ללמיסות אמר רחמנא.** מי שאלולי יוכל היתה נלמנת דכתיב (ויקרא כה) והאכל לא תמכר ללמיתות: ויגמיר **מוינא.** (ז) דמקבל: **הסם זביני מעליא הוא.** וכל כמה דלשכחא ארעא ברשותיה אשכחא וארעא דהדרא משום דיוכל אפקעתא דמלכא הוא ומאי דלא פקע מלכא לא מפקע ממכר אפקע שכתא לא פקע: קדחו **בה סאלי.** למחו זה אילנות: דיקלא **ואליס.** קיבל הימנו אילן לפירותיו כך וכך שנים ונתעבה והגבירו עיקרו ה"ר וכו': **לוא אדעתא דהכי נחת.** אלא לזכילת פירות. הכא אדעתא דהכי נחת לכל אשר יאמח בה: **הסם לים היה פסידא.** כל מה שהשפיע שקמה לא מנע ממנו חרישה וזריעה: **ידיא דאספסתא.** מקום הדקלין היה זורע אספסתא. ידא כמו (במדבר ב) איש על ידו: **אנא כורכמא רישקא רבאי.** אני הייתי מגדל במקומן כרכום שדמיו יקרון: **א"ל.** מדקאמרת כורכמא רישקא רבאי שהוא דבר חלמי למיעבד בה מידו דבר קיימא למיעש ליה שצחיה ומפיק אלא מידו דמישקתיה ומישיקתיה ומזיל כי מטלתקת שקול כורכמן רישקא אותו כורכמא רישקא דהיינו תאלי שקיימו זה עקור אותו וכן וכשתכא לעקור אינו אלא עניס וזה ימון לך דמי עניס: **אהדר ליה משוניא.** הגביהו סביב גדוליה ענין שן הר: קדימי **ביה ודסא.** זהוהו משוניא למחו זה אילנות של עוזרדין קורמייזר בלע"ו: **מונולא.** (ט) מביט עלי שהיה ממשפחה רעועה: **אמריסו מיני מונויפא.** דבריס בגונוים. לשון מוליא **אפילו רב פפא.** דבני שכן שכתא **דמחלי:** דאיס ליה פסידא. **הכא מאי פסידא אינא.** במשונותא אין דרך לזרוע: **שסתא.** נוטע כרם בצרקק

א"ל מעתה דיקלא ואליס ה"נ. דבני מר שכתא בצלמיות הדקל הוא דאי אפילו לאכי לית ליה דרוקא בשכח שקמה לילכא פרי אלא שכן גידול ענפים קאמר אבוי דיט לו דלדעתמיהו נחת אכל אדעתא דלמיתות הדקל לא נחת ה"נ מר לא נחת אדעתא דמחלי אלא אדעתא דאספסתא א"ל הסם ודאי לוא אדעתא דהכי נחת דקאמרת אכל אנא (ט) נחתנא למה שינמיס הקרקע דהיינו אספסתא ואלו למחו במקומה: **במאן באבוי.** דלילו לרבה דלמר בשכח שקמה אין לו אע"ג דאיכא למימרי דלדעתא דהכי נחית ומשני דלפילו תימנא כרבה דהתס כו: **אין דך אלא דמי עציים ברבה.** [א] ונע"ג דכסוף פרק השואל (לעיל דף קה. וסו) אמר דמאי למימרי זיתי אני נוטל א"י לאו משום ישוב א"י הכא לא מני אמר ליה [ב] דמיידי דמי תאלי לא היו ראוים לנוטעם במקום אחר ואם היה נוטלם היו מתים ולא היו שוים אלא לעניים א"י מללא א"ל תאלי היה נטענא אלא כורכמא דרישקא שמשקוקין אותו אין נוטעין אותו במקום אחר גלית אדעתך שלא היית חושש דבזר שראוי לנוטעין ולכן אין לך אלא דמי עניס [ג] וכוון שהתאלי לא היו ממחישי אותו יותר מאספסתא וכורכמא דרישקא שאם לא כן לא יוכל לומר תאלי היה נטענא שהרי לאספסתא קבלה: **וספר**

HebrewBooks.org © Moznain Publishers. No commercial use allowed.

פב א ב מיי פ"ח מהלכות שטרות הלכה ג יוד טו"ש ח"מ פ"ח א ב מיי פ"ח פג ג מיי שם טור ח"מ ע"ט: פד ד ה ו מיי שם סגמ שם טו"ש ח"מ סי' שם סעיף א: פה ז ח ט מיי פ"ח מהלכות שטרות הלכה ה סגמ לאון ערה: פז י ב מיי פ"ח מהלכות שטרות הלכה ו סגמ עשין פט טו"ש ח"מ סי' פ"ח ל טו"ש ח"מ סי' שטו: פח מ נ מיי פ"ח מהלכות שטרות הלכה ו סגמ שם טו"ש ח"מ סי' של ע"ט: פט ס מיי פ"ח מהלכות שטרות הלכה ו עשין שנהגות ויגמיר ששה סגמ עשין פט טו"ש ח"מ סי' שטו סעיף ח:

תורה אור השלם
 ו אשר יגאל מן הלויים ויפא ממכר בית ועיר אחרתו ביביל ב' חתי ערי הלויים הוא אחרתו הלוי בני ישראל ויקרא בה לו

הגהות הב"ח
 (א) גמ' שקול כורכמא: (ב) שם מפקדינא מסלתקא אפסיד: (ג) רש"י ד"ה ואין לו וכו' ובפחות מן' שנים: (ד) ד"ה ונגמיר מניס למקבל: (ה) תוס' ד"ה אלא וכו' אכל אנא הכא נחתנא:

הגהות הגר"א
 [א] תוס' ד"ה אין לך ואע"ג וכו'. כ"כ ואף דלמיר שם בדבורי גסרה כי נח לישע משום נחשא דלרעה וק"ל הוא ליכא. תוס' אולי לשעתייתו שכתבו למטה וכוון שהתאלי כו' אכל הטור כ"כ דכאמח שמדחין ממש' למטה לכן כהם שנוטל דמי נמייעות העומדין ליטע וכמי' תוס' שם כ"כ ואם אמר כו': [ב] שם ממירי כו'. כ"כ ופ"ח הטור וכו' אכל המביט' וש"ע השמיטו וכו'. [ג] שם ובנון כו'. כ"כ אכל הטור השמיטו דמ"ל חו' ולכהריננ' שם דלדוכס ככל ענין במקבא א"י לגינזי דעומדל דלאן הוא מתקבל ועי' רש"י ק"י ע"כ מתמי' ד"ה לא זרענה כו' ולכהריננ' שם דלדוכס כו' ד"ה לא זרענה פשטן כו' ורש"י אולי לשעתי' כ"ל (ועמ"ש רבינו בח"מ סי' שכה ס"ק ד:)

מאי דלשכח ככר מיהו חכמי היה שכתא ומימלתקנא דקאמר כ"ל חכמי ומימלתקנא על כרמי ושקילנא מאי דלשכחי: לא קניא. (ו) אמרת מאי דלשכחי ליה בלא שכתא: מאי דאפסיד מנינן ליה. שימנין מאי דמטי לבעל הבית בהפסד ומנינן ליה מחלקו דשתלא שכתא: **אומנא.** (ז) מוהל תיקוקות: (ח) כמוסרין ועומדין דמי. לסקלייהו: מקרי דדקי. פסידא דלא הדר הוא דשכתא כיון דעל על: